

Ο δρόμος της επιστροφής στον Πατέρα

περνάει από την Ορθοδοξία

A

**Ουκ εστί προσωπολήπτης ο Θεός, αλλ' εν παντί έθνει ο φοβούμενος αυτόν και εργαζόμενος
δικαιοσύνην δεκτός αύτω εστί»
(Πράξ. 10,34-35)**

Παρ' ότι την εποχή μας χαρακτηρίζει συνήθως ή απομάκρυνση από κάθε αρχή, παράδοση, θρησκεία και ιδανικό, τίποτα ωστόσο δεν μπορεί να σταθεί πιο δυνατό από την δίψα του εσταυρωμένου Ιησού μας για την σωτηρία των αθανάτων ψυχών.

Είναι αλήθεια ότι τον τελευταίο καιρό όλοι ανησυχήσαμε με τις επικίνδυνες οικουμενιστικές κινήσεις των εκκλησιαστικών αρχών μας. Λίγοι όμως γνωρίζουν για μια άλλη κίνηση, ή οποία έχει τραβήξει την προσοχή των πιο φημισμένων ΜΜΕ του εξωτερικού, ενώ συγχρόνως έχει μείνει σχεδόν άγνωστη στην χώρα μας.

Γράφει χαρακτηριστικά ο μακαριστός π. Σεραφείμ ROSE (1982) στο βιβλίο του «'Η θέσις του Ιερού Αυγουστίνου στην Ορθόδοξη Εκκλησία»: «Χάρι στην πρόνοια του Θεού στους καιρούς μας, ο ορθόδοξος χριστιανισμός επανέρχεται στην Δύσι, ή οποία απομακρύνθηκε άπ' αυτόν πριν περίπου 900 χρόνια. Αυτή ή κίνησης..., για κάποιες δεκαετίες τώρα, ...εξελίσσεται και έχει γίνει πλέον ένα κοινό φαινόμενο»

Γύρω άπ' αυτό το ευλογημένο γεγονός έχει εκδοθεί μια σειρά βιβλίων, άλλων στα αγγλικά και άλλων σε μετάφραση στα ελληνικά, πού προσφέρουν μεγάλη οικοδομή και στήριξη στις ψυχές, στον καθημερινό πνευματικό αγώνα τους. Με το άρθρο τούτο, και με άλλα συνεχόμενα, θα θέλαμε να δώσουμε στους αγαπητούς αναγνώστες της «.ΣΠΙΘΑΣ» μια μικρή γεύση αυτού του τόσο θαυμαστού φαινομένου, προς πνευματική ενίσχυση και βοήθεια όλων μας.

'Η πρόωρη κοίμησης του ομολογητού π. Σεραφείμ ROSE στάθηκε ένα ευεργετικό μέσο για την προσέλευση τόσων προσήλυτων στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Γιατί με την κοίμηση του ή αχανής χώρα της Αμερικής απέκτησε ένα μεσίτη προς τον ίδιο τον Κύριο στους ουρανούς, να πρεσβεύει για τις διψασμένες και κουρασμένες ψυχές, να βρουν την αλήθεια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

'Η «ΣΠΙΘΑ» και σε αλλά φύλλα της αναφέρθηκε στην τόσο οδυνηρή αναζήτηση της αλήθειας από τον π. Σεραφείμ ROSE , πού τον οδήγησε τελικά στην Ορθοδοξία· αυτά εξιστορούνται στο βιβλίο «π. Σεραφείμ ROSE. 'Η ζωή και τα έργα του» του π. Δαμασκηνού CHRISTENSEN.

Στο ίδιο βιβλίο βρίσκουμε πολλές περιπτώσεις προσήλυτων, οι όποιοι, ή με την άμεση επέμβαση του Κυρίου ή με την βοήθεια του ίδιου του π. Σεραφείμ, βρήκαν το δρόμο τους προς την Ορθοδοξία. Ιδού μερικές.

Οι πατέρες της σκήτης του Άγιου Γερμανού της Αλάσκας, πού ίδρυσε ο π. Σεραφείμ, έδιναν μεγάλη έμφαση στην τέλεση των καθημερινών ακολουθιών της Εκκλησίας μας και στην επικοινωνία με την

ιεραρχία της Εκκλησίας (ή οποία τότε ήταν μεστή από εκλεκτά πρόσωπα, πνευματικούς καρπούς της αγίας Οπτινα της Ρωσίας). Γι' αυτό προέτρεπαν τα πνευματικά τους τέκνα οι περισσότεροι εκ των οποίων ήταν προσήλυτοι να εκτελούν όσες απ' αυτές τις ακολουθίες μπορούσαν στο σπίτι τους. Και, ως μία καλή αρχή, τους ενθάρρυναν να διαβάζουν «χωρίς παράληψη» καθημερινώς την ακολουθία της Θ' (ενάτης) ώρας. Σ' αυτή την προσπάθεια δόθηκε και η οικογένεια του κ. ALEXEY YOUNG (πολύτεκνη οικογένεια, προσύλητοι από τον ρωμαιοκαθολικισμό), ή οποία είχε μετατρέψει το γκαράζ της αυλής τους σ' ένα μικρό χώρο προσευχής. Έτσι καθημερινά η οικογένεια μαζευόταν την ίδια ώρα στο προσευχητάριο τους να διαβάσουν την Θ' ώρα. Ωστόσο αυτό δεν έμεινε απαρατήρητο από μερικούς «περίεργους» γείτονες τους.

«Μια μέρα μια γειτόνισσα τους πλησίασε και είπε·

"Συγχωρέστε με, συγγνώμη για την ενόχληση, αλλά κάθε μέρα, καθώς πλένω τα πιάτα, σας βλέπω να μαζεύετε βιαστικά μέσα στο γκαράζ σας. Και όταν μετά από περίπου μισή ώρα βγαίνετε απ' εκεί, είστε κάπως διαφορετικοί, φαίνεστε τόσο ήρεμοι και ειρηνικοί. Και μου δημιουργήθηκε ή απορία· Τι κάνετε εκεί μέσα:".

Ακολούθησε ή απάντησης· ""Ελα να δεις!".

Σύντομα αυτή ή γυναίκα μαζί με την κόρη της —πρώην πεντηκοστιανοί— συμμετείχαν στις ακολουθίες της οικογένειας YOUNG. Όταν επίσης ή σύζυγος ενός συναδέλφου του κ. ALEXEY έμαθε γι' αυτή την ορθόδοξη κοινότητα, ήθελε κι αυτή να συμμετέχει στην καθημερινή ζωή της προσευχής. Εν καιρώ οι άνθρωποι αυτοί έγιναν προσήλυτοι στην ορθόδοξη πίστη, και πολλοί ακολούθησαν αργότερα».

Αυτό το γκαράζ δεν άργησε να μετατραπεί κατόπιν σε ένα ωραίο αγιογραφημένο παρεκκλήσι των Αγίων Αδριανού και Ναταλίας, οπου συχνά οι πατέρες της σκήτης έρχονταν και λειτουργούσαν οικοδομώντας την συνεχώς αυξανόμενη ορθόδοξη κοινότητα τους. ο δε πόθος και ή ανάγκη για την τέλεση των καθημερινών ακολουθιών αυξήθηκε τόσο πολύ, ώστε μετά από χρόνια ο κ. ALEXEY YOUNG να χειροτονηθεί ιερέας από τον επίσκοπο της Ρωσικής εκκλησίας της διασποράς π. Νεκτάριο (πνευματικό τέκνο του σάρετς Νεκταρίου, πού ήταν ο τελευταίος σάρετς της Οπτινα) και ή μικρή κοινότητα να εξελίχθη σε μια γνήσια ταπεινή ορθόδοξη ενορία. Κι αυτό σε ένα μικρό χωριό στα σύνορα του νόμου CALIFORNIA της Αμερικής.

Κάτι ανάλογο έγινε όταν μια μέρα ο π. Γερμανός, ο συνασκητής του π. Σεραφείμ, επισκέφθηκε ένα βιβλιοπωλείο για να παρατήρηση κατά πόσο τα βιβλία της εκδόσεως της σκήτης τους πωλούνται. Εκεί πού έψαχνε στο τμήμα των βιβλίων φιλοσοφίας και θρησκείας, συνέβη το έξης γεγονός.

«Ξαφνικά αισθάνθηκε (ό π. Γερμανός} κάποιον να τον ακουμπάει στον ώμο και να του λέει· 'Θα μπορούσες να μου πεις ποιος είσαι:!".

Γυρνώντας είδε ένα νέο, ο οποίος τον κοιτούσε επίμονα κάτω από ένα κρυμμένο από μαλλιά πρόσωπο. ο π. Γερμανός χαμογέλασε και απάντησε· "Είμαι ένας ορθόδοξος μοναχός· και μάλιστα ιερέας!".

"WOW !", φώναξε ο νέος».

Αυτός ο νέος ήταν πάστορας μιας προτεσταντικής παρατάξεως που λεγόταν «'Η ανοιχτή θύρα» και ως μέρος του λειτουργήματος του έπαιζε σ' ένα χριστιανικό ροκ συγκρότημα. 'Η γνωριμία του με τους πατέρες, το μοναστήρι και την Ορθοδοξία αναπτύχθηκε και, ως κοινωνικός τύπος που ήταν. μίλησε για την Ορθοδοξία και σε άλλους. Έτσι το 1980 βαπτίστηκε από τον 'Ιδιο τον π. Σεραφείμ, μαζί με άλλους επτά φίλους του, στην σκήτη του Αγίου Γερμανού της Αλάσκας.

"Ντυμένοι στους λευκούς χιτώνες τους οι νεοφώτιστοι, άνδρες γυναίκες και παιδιά, κρατούσαν λαμπάδες και έψελναν ύμνους μαζί με τους συγκεντρωμένους προσκυνητές μέσα στην ήρεμη φύσι». « Αξιοθαύμαστη είναι επίσης ή περίπτωση ενός υπαλλήλου τραπέζης. Κατά την ώρα της εργασίας του έπεσε στα χέρια του μια επιταγή με το όνομα της σκήτης. Αυτό και μόνο έφτασε να κίνηση το ενδιαφέρον του να επισκεφθεί την σκήτη και να την δη από κοντά. Μέσα σ' ένα χρόνο αυτός ήταν ένας νεοφώτιστος ορθόδοξος Χριστιανός. Συνολικά, στα 5 χρόνια της ιεροσύνης του π. Σεραφείμ, αυτός και ο π. Γερμανός βάπτισαν πάνω από 100 ανθρώπους ορθόδοξους. » Προς το τέλος της επίγειας ζωής του, ο π. Σεραφείμ είχε αρχίσει να λαμβάνει αντίτυπα από ένα περιοδικό που λεγόταν SON FLOWERS όπου το εξέδιδε μια χριστιανική κοινότητα που λεγόταν «THE HOLY ORDER OF MANS». 'Ηταν μια από τις εκατοντάδες ομάδες που είχαν ξεφυτρώσει στην δεκαετία του 1960, οι οποίες είχαν γνωστικιστικό και μυστικιστικό χαρακτήρα. Όμως αυτή ή συγκεκριμένη ομάδα είχε ένα χριστιανικό προσανατολισμό που ενδιέφερε τον π. Σεραφείμ.

Το 1974 πεθαίνει ο ιδρυτής τους και ή ομάδα ξεκινάει μια αναζήτηση, που δεν διέφερε πολύ από την αναζήτηση που είχε διεξαγάγει πριν χρονιά ο π. Σεραφείμ. ο διευθυντής τους, ο κ. Βικέντιος ROSSI, ξαφνικά βρέθηκε υπεύθυνος για δύο χιλιάδες ψυχές, το ένα τρίτο εκ των οποίων είχαν δώσει ισόβια υπόσχεση για ακτημοσύνη και υπακοή. Ενώ από την αρχή είχαν ως αιτία της υπάρξεως τους το πρόσωπο του Ιησού Χριστού και την Θ. Ευχαριστία ως κέντρο της λατρείας τους, κρατούσαν κάποιες αιρετικές ιδέες, όπως την μετεμψύωση και τις διδασκαλίες του γνωστικισμού. Μέχρι το 1983 ο κ. Βικέντιος είχε ξεκαθαρίσει την ομάδα του απ' αυτές τις ιδέες (αυτό στάθηκε αιτία να φύγουν αρκετά μέλη), όμως και πάλι βρισκόταν χωρίς ένα στέρεο θεμέλιο για την ομάδα του. «Αν θα υπάκουαν σε μια βασική χριστιανική διδασκαλία, ποια διδασκαλία θα ήταν αυτή;».

Τα μέλη της ομάδας είχαν αφιερώσει την ζωή τους στην υπηρεσία του Χριστού, εκτελώντας αποστολές στους αστέγους που βρίσκονταν στις πιο επικίνδυνες γειτονιές της Αμερικής, ταΐζοντας τους φτωχούς και ιδρύοντας στέγη καταφυγής για θλιμμένες οικογένειες. Φτάνοντας στο ναό τους στις 6 ώρα κάθε πρωί, ξεκινούσαν και τελείωναν την ήμερα τους με προσευχή.

Ό κ. Βικέντιος δόθηκε στη μελέτη και σιγά-σιγά εστίασε την προσοχή του στην ορθόδοξη χριστιανοσύνη. Τα έργα του π. Σεραφείμ του έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση και λυπήθηκε πολύ όταν έμαθε ότι ο π. Σεραφείμ είχε κοιμηθή πριν από ένα χρόνο. Πέρασαν μέρες, εβδομάδες και δεν μπορούσε να βγάλει από το νου του τον π. Σεραφείμ. «'Ηταν σαν να με τραβούσε, σαν να με καλούσε ο π. Σεραφείμ, και δεν θα με άφηνε ήσυχο μέχρι που θα ανακάλυπτα την Ορθοδοξία ολοκληρωτικά». Προσευχόταν ο Θεός να φέρει την ομάδα του στην ζωντανή παράδοση της

Ορθόδοξης χριστιανοσύνης.

Όσο ο κ. Βικέντιος νουθετούσε την ομάδα του προς την Ορθοδοξία, τόσο τα μέλη φάνηκαν πολύ επιδεκτικά προς αυτήν, και άρχισαν να θεωρούν την Ορθοδοξία ως την μόνη αληθινή και μυστηριακή χριστιανοσύνη, την οποία ψάχνανε ανέλπιστα για τόσο καιρό.

Κατά την Διακαινήσιμο εβδομάδα του 1984 ένας από τους πάστορες τους, ο κ. Ναθαναήλ, επισκέφθηκε την σκήτη του Αγίου Γερμανού. Ήταν γεμάτος από ανάμεικτα αισθήματα· γιατί ενώ αισθανόταν συνταραγμένος από την όλη ομορφιά και το βάθος της Ορθοδοξίας και ένιωθε ότι , η Ορθοδοξία ικανοποιούσε την διψασμένη ψυχή του, αισθανόταν επίσης ότι επιχειρούσε να ακουμπήσει κάτι πού του παρέμενε πολύ απόμακρο. Απορούσε συγχρόνως πώς θα μπορούσε ή ομάδα του να εισέλθει ολοκληρωτικά στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Μπροστά στον τάφο του π. Σεραφείμ ζήτησε την βοήθεια του και να του φανέρωση τι να κάνει άπ' εδώ και πέρα. Η έμπονη προσευχή του, που έβγαινε από μια καρδιά γεμάτη οδύνη, ξαφνικά έγινε ήρεμη και άκουσε νοερός μια φωνή να του λέει· «Διάβασε το δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων». ο κ. Ναθαναήλ, πού ήταν εντελώς άπειρος σε τέτοιες εμπειρίες, θεώρησε ότι ήταν απλώς ή φαντασία του. Όμως ή φωνή ακούστηκε ξανά, και αυτή την φορά πιο ξεκάθαρη· «Διάβασε το δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων». Αργότερα, όταν ανέτρεξε σ' αυτό το κεφάλαιο, ανακάλυψε ότι το κεφάλαιο αυτό αναφερόταν στον εκατόνταρχο Κορνήλιο, στον όποιο ο Θεός είχε πει. "Αί προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνον ενώπιον του Θεού». Τότε κατάλαβε ο κ. Ναθαναήλ, ότι ο Θεός είχε ακούσει την ειλικρινή προσευχή τους και ότι τους είχε δεχθεί λόγω της ελεημοσύνης τους και των καλών τους έργων, σαν τον Κορνήλιο, και τώρα τους οδηγούσε στην πληρότητα των δωρεών του Θεού. ή οποία βρίσκεται στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Σήμερα εκατοντάδες μέλη από την ομάδα αυτή έχουν βαπτισθεί στην Ορθοδοξία και συνεχίζουν με τον "διό ζήλο τα ευεργετικά τους έργα, τώρα όμως με μια ορθόδοξη αναφορά. Εικοσιτέσσερις άπ' αυτούς έχουν ακολουθήσει το δρόμο του μοναχισμού και τριάντα χειροτονήθηκαν ιερείς και υπηρετούν σε διάφορες ορθόδοξες ενορίες, ενώ άλλοι ετοιμάζονται να λάβουν το χάρισμα της ιεροσύνης.

Αυτές είναι ελάχιστες από τις χαριτωμένες περιπτώσεις των επεμβάσεων του Θεού στη ζωή αυτών πού ψάχνουν την αλήθεια, οι οποίες βρίσκονται στο βιβλίο του π. Σεραφείμ. Το βιβλίο ολόκληρο υπάρχει στα αγγλικά, και μεταφρασμένα στα ελληνικά έχουν εκδοθεί τα δύο πρώτα μέρη του. Αναμένεται το τρίτο μέρος.

Όσο περνούν τα χρόνια οι περιπτώσεις των προσήλυτων πληθαίνουν, μέχρι πού σήμερα ή Ορθοδοξία έχει αγγίξει και την ζωή των πιο γνωστόν προτεσταντών θεολόγων. Μ' αυτό Όμως θα ασχοληθούμε, συν Θεώ, στα επόμενα άρθρα.

I. ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007